Advent - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 06/12/2015 - 09:00

Ba 5, 1-9
Fl 1,4-6.8-11
Lc 3,1-6

Va arribant... Les arribades de grans personatges als diversos llocs suposen una acurada preparació i un complicat desplegament de mides de seguretat i acollida, amb les conseqüents grans despeses econòmiques. Inclús ho hem vist en el viatge del papa Francesc per , per més que no sembli encaixar amb l'estil de vida que ell vol marcar en l' Església.
Nosaltres estem preparant la vinguda del Senyor. I això no és tan complicat ni demana despeses. Però sí que suposa remoure el nostre interior, les nostres actituds. I això no se'ns presenta és tan fàcil ni senzill.

Al nostre temps
Seguint el profeta Baruc i seguint Joan Baptista hem d'aplanar turons, hem de treure obstacles, hem d'il·luminar camins interiors i exteriors. Aquella paraula que va arribar en un temps determinat, com ens detalla tan acuradament el passatge de Lluc, avui també ens arriba a nosaltres. I per correspondre-hi hem d'intentar esberlar el mur del nostre egoisme que ens tanca el cor, hem de purificar les nostres tèrboles motivacions que enfosqueixen el nostre testimoni de vida i paralitzen la nostra actitud generosa. Perquè el que és cert és que el Senyor ve. Mai deixa de venir. Ell sempre és fidel.

Enmig nostre
El dubte està si estem atents per descobrir el Senyor enmig nostre, en les persones i en les circumstàncies que cada u està vivint. Hem de renovar, doncs, la nostra mirada, mirada que surt no tant dels ulls com del cor. Ho demanem en aquell cant: "Dona'ns un cor nou perquè et vegem".
I aquesta mirada del cor l'haig de dirigir cap al meu interior, cap a les altres persones i cap als fets del nostre entorn, no sigui que es compleixi una vegada més allò que diu Joan Baptista als enviats dels fariseus: "Enmig vostre hi ha el qui vosaltres no coneixeu" (Jn 1,26).
I ens cal, doncs, renovar, reobrir la nostra actitud d' acollida. Cal també renovar el nostre cor perquè s'obri de debò a les necessitats i mancances dels altres, perquè ens interpel·lin i ens moguin a respondre-hi amb la generositat de les nostres possibilitats. Sortosament hi ha hagut ocasions i hi haurà ocasions per exercitar-la. La recollida del gran recapte, marató, capta de càritas..
.
Fem-lo trobadís
I aquesta nostra actitud ens farà transparents, perquè altres puguin descobrir el Senyor a través nostre, que també ve a ells i al seu entorn. Aleshores serem facilitadors de la seva trobada.
Què difícil sembla avui fer creïble la nostra fe! I la fe no la farem creïble amb paraules ni amb actes de culte, per estètics que siguin. La fe la farem creïble si intueixen coherència entre el que diem i el que celebrem amb el que fem. Que el mateix Senyor que ve al pa i el vi d'aquesta taula ens hi motivi!